

Хто знав його — ніколи не забуде
Очей його людської теплоти;
Він рицар був високої мети,
Він ворог був лукавства і облуди.

Він мови білоруської гравив
Ясний алмаз любовно і дбайливо,
Братам-народам ноявивши диво
Так, як Шевченко наш колись явив.

Він нас учив найглибше поважати
Святиню роботящої руки,—
І увійшов наш Янка у віки,
Як образ Білорусії крилатий.

28 січня 1947 р., Москва